

A mindenség növekvő árvasága

Nagy Gáspár emlékének

1

*fájdalmak uralják a délutánt
elorozván az ég szemeit
s ami látásra eléd tárult hajdan
tágul semmivé a kénes tudatban
nem embert idéz a bezáruló csend
hanem a zuhanás történetét
s benne a kivédhetetlen szakadást
néma vihart az agysejtek
tektonikus löktetését
megnevezhetetlen a pillanat csődje
amely elhozza az omlás kezdetét
és nincs gondolat amely elibe gátat vethet
csupán az eltűnő távolság lökttet
mélység-öl a fogantatás úri cáfolata*

2

*a fények magányossága mit üzen
merre tágul az ismeretlen tér
létezik-e visszhang az égitegek között
a nemzés a születés és a halál
hármás egésze elgondolható-e
ebben a létezésben*

*az ismert körforgás
amely tengerré növelte a hangot
csillagközi üledékké kövül
s pusztító csenddé dermed*

*állunk az idő szétronsolt peremén
elmellőznek jeges galaksiák
csontjaink megritkult pórusaiban
a mindenség növekvő árvasága*

3

*a madarak zuhanása oly közeli
miként ha az évszázadok emlékei
hullanának a januári egek mélyeiről
megidézvén a történések fényjeleit
a mozdulatok anyagtalan fájdalmát
ide gyűlik élém az eltékozolt tudás
az egykor volt éden gyümölcstelen fája
kié volt ez a mindenség
ki volt e teremtvé-pusztító időtlen szellem
a végső okot kimondó hatalom
nincs már hit amely igazolná
a várakozás majdani értelmét
mert a m a j d a n értelme porrá enyészett
akárha madarak közeli zuhanása
s lett mindenség-zúzalék halál-özön*

4

*mondd önmagad ez a törvény
nincs más lehetőség sem feloldás
érvényét veszítette a kiszakadás
és az elvegyülés szándéka egyaránt
a létezés előtt nincs semmi horizont
sem a megnyugvás isten-reménye
előrevetül látomásként a felfoghatatlan
hogy véges a gondolkodó anyag az „én vagyok”
és nem marad belőle már semmi más
csupán csont-törmelék koporsónyi felesleg*

*nem tudom kimondani a remegés lényegét
a két test között feltörő áramlást
a vonzás és a taszítás egyidejű jelenlétét
holott a holnap esélye ebből nyílhat
minden kísérlet minden óvó mozdulat
két szem közötti tér sugarában feszül
hová s merre induljon tovább a szándék
felszakítani a végső titkok embrióburkát
ha az egyszínű horizont látszatvalósága
az úttalanság időtlen csendjébe dermedt*